

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul Central, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Velcinski Dmitri xxxx, născut la xxxx, originar și locuitor al mun. xxxx, str. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 22.05.2018 – 19.07.2019;

instanța de apel: 17.08.2019 – 15.10.2019;

instanța de recurs ordinar: 20.12.2019 – 15.09.2020;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, (sediul Ceadâr-Lunga) din 19 iulie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală:

- Velcinski Dmitri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa numită sub formă de închisoare în privința lui Velcinski Dmitri s-a dispus să nu fie pusă în executare, dacă în decursul a 2 (doi) din termenul de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportament exemplar și munca cinstită își va justifica încrederea, care a fost acordată.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal prin cumul de sentințe la pedeapsa numită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei în baza sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, și a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Velcinski Dmitri sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni.

În conformitate cu art. 90 alin. (11) Cod penal, pedeapsa numită sub formă de închisoare în privința lui Velcinski Dmitri s-a dispus să nu fie pusă în executare, dacă în decursul a 5 (cinci) ani ai termenului de probațiune nu va comite

o nouă infracțiune și prin comportament exemplar și munca cinstită își va îndreptăți încrederea care i-a fost acordată.

A fost obligat inculpatul Velcinski Dmitri să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără autorizarea organului competent.

A fost pusă pe seama Biroului de Probațiune Ceadâr-Lunga obligația de a supraveghea inculpatul cu suspendarea executării pedepsei.

A fost obligat inculpatul Velcinski Dmitri în conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. f) Cod penal, să participe la programul de probațiune.

Măsura de reprimare sub formă de declarație de nepărsire a locului de trai, aplicată la 14 aprilie 2018 în privința inculpatului Velcinski Dmitri s-a dispus să fie considerată ca fiind încetată în baza temeiurilor de drept la expirarea termenului, prevăzut de lege, conform art. 195 alin. (5) p. 1) Cod de procedură penală.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

La fel, prin sentință Bejenari Ivan și Mișu Piotr au fost recunoscuți vinoveți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în privința cărora în prezent hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

A fost încasat în mod solidar din contul lui Velcinski Dmitri, Bejenari Ivan și Mișu Piotr, cheltuielile de judecată în sumă de 1881 (una mie opt sute optzeci și unu) lei, suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Velcinski Dmitri împreună cu Bejenari Ivan și Mișu Piotr pe 10 aprilie 2018, aproximativ la orele 01:00 noaptea, acționând cu scop de a răpi mijlocul de transport fără scop de a-1 sustrage, prin acces liber au pătruns în salonul automobilului de marca „xxxxx”, cu xxxxx, aparținut lui Constantinov Nicolai și aflat pe stradă lângă casa lui, amplasată pe str-la Voroșâlov nr. 1 mun. Ceadâr-Lunga, unde cu ajutorul cheii de aprindere, aflat în sertarul automobilului au pornit automobilul susmenționat și au deplasat cu el, deplasându-se și trecând cu acest automobil prin mun. Ceadâr-Lunga, după care s-au pornit în s. Gaidarî, raionul Ceadâr-Lunga, unde la intrare în localitatea nominalizată au părăsit și au lăsat automobilul de marca “Mercedes xx”, cu numărul de înmatriculare xxxx.

Astfel, Velcinski Dmitri, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal în baza indiciilor - răpirea mijlocului de transport fără scop de a-1 sustrage, comisă de două sau mai multe persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Ceadâr-Lunga, Ianac Dmitrii prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului Velcinski Dmitri, să fie stabilită o pedeapsă pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, să fie adăugată la pedeapsa aplicată, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 13

decembrie 2013 și stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni închisoare în instituție penitenciară de tip semiînchis, luându-l sub strajă în sala ședinței de judecată.

3.1. În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- stabilirea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii intenționate, în timp ce termenul închisorii constituie mai mult de 5 ani, este ilegală;

- stabilind pedeapsa sub formă de închisoare în privința inculpatului, cu încălcarea art. 72 Cod penal și art. 385 alin. (1) p. 9) Cod de procedura penală, instanța nu a stabilit tipul instituției penitenciare, în care urmează să fie executată pedeapsa sub formă de închisoare;

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 octombrie 2019 a fost admisă cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Ceadâr-Lunga, Ianac Dmitrii, casată sentința Judecătoreiei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 19 iulie 2019 în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care Velcinski Dmitri a fost recunoscut vinovat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod penal sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa numită sub formă de închisoare în privința lui Velcinski Dmitri, să nu fie pusă în executare, dacă în decursul a 3 (trei) ani, de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin comportament exemplar și munca cinstită își va justifica încrederea, care a fost acordată.

A fost obligat Velcinski Dmitri să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără autorizarea organului competent.

A fost pusă pe seama Biroului de probațiune Ceadâr-Lunga obligația de a-l supraveghea pe condamnatul Velcinski Dmitri spre suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ținut cont de prevederile articolelor 75 și 78 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și i-a numit inculpatului Velcinski Dmitri o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a indicat că, instanța de fond a dat o calificare justă faptei inculpatului Velcinski Dmitri, vinovăția căruia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal nu se contestă și se confirmă prin materialele cauzei, prin probele dobândite atât în cadrul urmăririi penale, cât și prin cele constatate în ședința de judecată a primei instanțe, în timp ce sentința se atacă de către partea acuzării doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, precum și a tipului de instituție penitenciară, în care urmează să fie executată pedeapsa.

Cu referire la prevederile art. 7,75 Cod penal, instanța de apel a considerat că normele procesuale au fost respectate de către instanța de judecată la numirea pedepsei sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, conform notei informative a ofițerului superior al sectorului de poliției nr. 1 IP Ceadâr- Lunga din 19 aprilie 2018 se caracterizează negativ, conform caracteristicii Școlii profesionale, or.Ceadâr-Lunga din 15 ianuarie 2018 se caracterizează pozitiv, conform certificatului IMSP CS Ceadâr- Lunga din 02 mai 2019 soția inculpatului are sarcina de 20 de săptămâni, este cu antecedente penale, conform certificatului Biroului de probațiune Ceadâr-Lunga din 05 iunie 2019, inculpatul în prezent nu se află la evidenta Biroului de probațiune, termenul de probațiune a expirat la 03 ianuarie 2019.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ținut cont de circumstanțele atenuante în conformitate cu art. 76 Cod penal, date personale ale inculpatului Velcinski Dmitri și gradul pericolului social al infracțiunii comise, just a ajuns la concluzia privind inoportunitatea executării de către inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, aplicând față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal. Însă, la stabilirea termenului de probă de 2 ani de pedeapsă condiționată, nu a luat în considerație date personale ale inculpatului și are antecedente penale.

Instanța de apel a constatat că inculpatului Velcinski Dmitrii urmează să-i fie numită pedeapsa sub formă de închisoare, ținând cont de prevederile articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis cu aplicarea art. 90 Cod penal cu termen de probă 3 ani.

De asemenea prin materialele cauzei s-a constatat că instanța aplicând în privința inculpatului Velcinski Dmitrii prevederile art. 85 Cod penal și prin cumul de sentințe a adăugat parțial la pedeapsa numită partea neexecutată a pedepsei stabilite în baza sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, numindu-i definitiv lui Velcinski Dmitrii pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și 6 luni.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia privind numirea pedepsei inculpatului, luând în considerare prezența antecedentelor penale, deoarece antecedente penale existente nu pot fi adăugate la numirea pedepsei inculpatului Velcinski Dmitri în baza sentinței, deoarece pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătoriei Ceadâr- Lunga din 05 decembrie 2013, inculpatul a executat-o până la emiterea prezentei sentințe.

Luând în considerare aceste circumstanțele instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul procurorului privind adăugarea la pedeapsa numită inculpatului Velcinski Dmitrii a pedepsei neexecutate spre momentul săvârșirii infracțiunii, numită prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 13 decembrie 2013, precum și la numirea pedepsei fără aplicarea art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, nu a determinat tipul penitenciarului în care urmează să fie executată pedeapsă, condiție obligatorie, reieșind din prevederile legislației în vigoare.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul Central, Gheorghieva Fedora, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile pct.10) și 12), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Velcinski Dmitri să fie stabilită o pedeapsă în baza art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală și art.85 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5.1. În motivarea recursului ordinar procurorul a invocat că:

- instanța de apel i-a stabilit lui Velcinski Dmitri o pedeapsă care nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei, întru-cît nu au fost luate în considerare datele care îl caracterizează, pe inculpat în conformitate cu alin.(2) art. 61 Cod penal;

- inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013 pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186, 187, 188 Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal (perioada de probațiune sau termenul de probă 5 ani);

- inculpatul nu a făcut concluzii corespunzătoare și din nou, fiind în termenul de probă la 10 aprilie 2018, a săvârșit o infracțiune intenționată;

- condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără aplicarea art. 85 Cod penal nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei, ținând cont de natura infracțiunii comise;

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de

natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din recursul declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul Central, Gheorghieva Fedora, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12), Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

La caz, din textul recursului ordinar declarat se constată că, autorul acestuia invocă dezacordul cu decizia recurată prin prisma faptului că instanța de apel la emiterea deciziei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei.

Verificând criticele expuse de autorul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând cauza în ordine de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție care conține concluzii contradictorii în raport cu circumstanțele de fapt stabilite la caz. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, nu a fost respectată întocmai cerința de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Sub acest aspect, instanța de recurs evidențiază că potrivit sentinței, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Velcinski Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa numită sub formă de închisoare în privința lui Velcinski Dmitri să nu fie pusă în executare dacă în decursul a 2 (doi) din termenul de probațiune inculpatul nu va săvârși o

nouă infracțiune și prin comportament exemplar și munca cinstită își va justifica încrederea care a fost acordată.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal prin cumul de sentințe la pedeapsa numită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită în baza sentinței Judecătorei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013 și a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni.

În conformitate cu art. 90 alin. (11) Cod penal, pedeapsa numită sub formă de închisoare în privința inculpatului Velcinski Dmitri s-a dispus să nu fie pusă în executare, dacă în decursul a 5 (cinci) ani ai termenului de probațiune el nu va comite o nouă infracțiune și prin comportament exemplar și munca cinstită își va îndreptăți încrederea care i-a fost acordată.

Analizând decizia adoptată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, la stabilirea pedepsei eronat și-a motivat soluția prin faptul că, la momentul pronunțării sentinței în cauză, inculpatul deja ispășise pedeapsa stabilită anterior, or, inculpatul a comis fapta imputată până la expirarea termenului de probă.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont întocmai de prevederile alin.(1) art.85 Cod penal, interpretându-le eronat. Astfel, conform alin.(1) art.85 Cod penal, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, *(nu însă, înainte de pronunțarea sentinței)* condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Totodată, aplicând la stabilirea pedepsei prevederile art.90 alin. (11) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Colegiul penal lărgit, menționează că chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, prin admiterea sau respingerea motivată a tuturor circumstanțelor care caracterizează persoana trasă la răspundere penală.

Dispozițiile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal stabilesc că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor

care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedepsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu și-a motivat soluția în deplină măsură, ținând cont de principiile generale de individualizare a pedepsei, nu a ținut cont de prevederile art.7, 75 Cod penal, urmând ca acestea să fie aplicate cu referință la cazul concret, aplicabilitatea acestora în raport cu circumstanțele stabile, personalitatea făptașului, consecințele survenite, ne limitându-se doar la descrierea și redarea generală a conținutului normelor citate sub concluzia neargumentată privind corectitudinea sau incorectitudinea aplicării normelor legale la numirea pedepsei definitive.

Concluziile instanței de apel referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, urmau să fie determinate de prevederile legale descrise mai sus și motivate prin prisma aplicabilității lor față inculpat reieșind din circumstanțele, împrejurările și persoana vinovatului, precum și prin motivarea faptului de ce acestea sunt relevante anume în situația persoanei în cauză.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de motivarea insuficientă a soluției adoptate cu privire la stabilirea felului și mărimii pedepsei aplicate, inclusiv prin încălcarea procedurii de stabilire a termenului de probă și aprecierea eronată a faptului precum că la momentul pronunțării sentinței expirase termenul precedent de probă.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelul declarat în prezenta speță în raport cu argumentele expuse în sentință, să verifice și să aprecieze în parte toate circumstanțele ce au importanță la stabilirea felului și mărimii pedepsei ce urmează a fi aplicată, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității acestor circumstanțe argumentarea impactului acestor circumstanțe la determinarea unei pedepse echitabile faptei comise, și să pronunțe o hotărâre întemeiată, în corespundere cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia oficiul Central, Gheorghieva Fedora, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Velcinski Dmitri xxxx*, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 02 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena